

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/18774 en 07/18773 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 29 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op 31 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

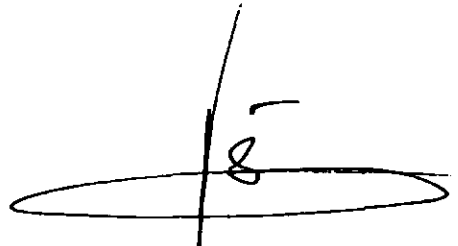
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

314

Verzonden: **2 1 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Bemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/18774 (voorlopige voorziening)
Awb 07/18773 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van gestelde Burundische nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. C. Guillen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 26 april 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 3 mei 2007 afwijzend op de aanvraag beslist. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.2. Bij beroepschrift van 3 mei 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/18773.

1.3. Bij verzoekschrift van 3 mei 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. De gemachtigde van verzoeker heeft, na een faxbericht van de voorzieningenrechter van 24 mei 2007 aan verzoekers gemachtigde, telefonisch toestemming gegeven om ook het beroep ter zitting van 25 mei 2007 te behandelen.

1.5. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 25 mei 2007. Verzoeker en zijn gemachtigde zijn met schriftelijke kennisgeving, gedatceerd 24 mei 2007, niet verschenen.

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

blad 2

In dit schrijven heeft de gemachtigde van verzoeker verzocht om de zaak op de stukken af te doen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 23 april 2004, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 18 januari 2005 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 26 april 2006 (Awb 05/6938) het hiertegen gericht beroep van 15 februari 2005 ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft het hiertegen op 30 mei 2006 ingestelde hoger beroep bij uitspraak van 17 juli 2006 (onder nummer 200603952/1) kennelijk ongegrond verklaard en de aangevallen uitspraak bevestigd. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 18 januari 2005 formele rechtskracht gekregen.

2.3. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 26 april 2007 de volgende brieven ten grondslag gelegd:

1. brief van januari 2007 van de Stichting "Humanistiek";
2. brief van 19 januari 2007 van de Stichting "Humanistiek";
3. brief van 26 april 2007 van verzoekers gemachtigde.

Verzoeker heeft in het nader gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden nog naar voren gebracht dat hij veel heeft meegemaakt in zijn land van herkomst en dat hij niet naar zijn land van herkomst wenst terug te keren. Voorts heeft hij verklaard dat hij niet illegaal in Nederland wil blijven en dat hij om die reden opnieuw asiel heeft aangevraagd. Verder heeft hij naar voren gebracht dat hij trilt, veel zweet en hoofdpijn heeft. Ook heeft hij hartproblemen waarvoor hij momenteel niet onder medische behandeling staat.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde brief van verzoekers advocaat, de brieven van Stichting "Humanistiek" en de door de door verzoeker afgelegde verklaringen niet kunnen worden beschouwd als nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. Verweerder heeft daartoe overwogen dat verzoeker tijdens de vorige procedure zijn gestelde Burundische identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. In de eerste procedure heeft verzoeker een nationale identiteitskaart van Burundi overgelegd, waarvan is vastgesteld dat de daarop aangebrachte foto bij een persoon hoort die ouder is dan verzoeker. De echtheid van deze kaart kon door

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

blad 3

de Koninklijke Marechaussee niet worden vastgesteld. Voorts is uit een uitgevoerde taalanalyse gebleken dat verzoeker eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Op grond daarvan is de door verzoeker opgegeven Burundische nationaliteit ongeloofwaardig geacht. Verzoeker wordt niet gevolgd in zijn verklaringen over zijn identiteit en land van herkomst en evenmin in de overige verklaringen die hij heeft afgelegd. Niet valt in te zien wat een bezoek van verzoeker aan de Burundische ambassade in België voor toegevoegde waarde zou hebben, nu hij niet afkomstig is uit Burundi. Bovendien had van verzoeker verwacht mogen worden dat hij reeds tijdens de eerdere procedure inspanningen had verricht om in het bezit te komen van documenten. Ten aanzien van de door verzoeker overgelegde brieven van de Stichting "Humanistiek" heeft verweerder overwogen dat deze brieven geen nova zijn in de zin van artikel 4:6 Awb, nu bedoelde brieven geen informatie bevatten die de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker opgegeven identiteit en nationaliteit weerleggen. Uit de inhoud van genoemde brieven zijn geen asielgerelateerde nieuwe feiten en veranderde omstandigheden gebleken die zouden kunnen leiden tot een heroverweging van de reeds in rechte onaanvaardbaar geworden beslissing. Ten aanzien van verzoekers medische problemen heeft verweerder overwogen dat de medische situatie van verzoeker geen aanleiding geeft te veronderstellen dat eventuele terugzending naar zijn land van herkomst zou kunnen leiden tot schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verweerder heeft allereerst overwogen dat nu verzoeker zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt niet getoetst kan worden aan artikel 3 EVRM. Voorts heeft verweerder overwogen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn geval, gezien zijn medische omstandigheden, sprake is van zeer uitzonderlijke omstandigheden als bedoeld in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM), als gevolg waarvan sprake zou zijn van een schending van artikel 3 EVRM. Verzoeker heeft geen medische stukken overgelegd waaruit kan worden afgeleid dat hij lijdt aan enige ziekte. Hetgeen verzoeker hieromtrent heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel. Voor zover verzoeker met een beroep op schrijnendheid meer of anders beoogt dan een inwilliging binnen de kaders van artikel 29, eerste lid, en artikel 14, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, valt dit gezien de strikte scheiding tussen asiel en regulier buiten de strekking van de onderhavige aanvraag. Nu er geen sprake is van nieuwe feiten en/of omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb, heeft verweerder de aanvraag afgewezen, onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking.

2.5. Verzoeker heeft in de eerste plaats verwezen naar hetgeen eerder in de zienswijze is aangevoerd. Voorts stelt verzoeker zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte niet heeft onderzocht of zijn medische klachten bij gedwongen terugkeer zullen leiden tot een onmenselijke behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Hij meent dat verweerder zonder een gedegen onderzoek door het Bureau Medische Advisering niet tot de conclusie kon komen dat geen sprake is van een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Op grond van het voorgaande stelt verzoeker dat de bestreden beschikking in strijd is met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Het doel van het onderhavige verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is dat uitzetting achterwege wordt gelaten totdat op het beroep is beslist. Bij besluit van 3 mei 2007 heeft verweerder - onder verwijzing naar het medisch advies van 1 mei 2007 - verzoeker meegedeeld dat de uitzetting van verzoeker met ingang van 3 mei 2007 op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) tijdelijk

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

blad 4

achterwege wordt gelaten tot 3 september 2007. Nu verzoeker tot die tijd rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder j, Vw 2000 en tegen een eventuele latere uitzetting rechtsmiddelen kunnen worden aangewend, is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake (meer) is van onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Awb. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient dan ook te worden afgewezen.

Beoordeling van het beroep

2.7. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, en de uitspraak van de ABRS van 17 juli 2006, in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoeker bij uitzetting geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 26 april 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.8. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.9. Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS, slechts of verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag van 26 april 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen van de rehtens onaanastbare beschikking van 18 januari 2005. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.10. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. In de eerste asielprocedure van verzoeker is, onder meer op grond van een uitgevoerde taalanalyse, in rechte vast komen te staan dat verweerder de door verzoeker gestelde Burundische nationaliteit en de gestelde identiteit ongeloofwaardig heeft mogen achten. Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker in de onderhavige procedure geen feiten of omstandigheden naar voren

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

blad 5

heeft gebracht waarmee hij de gestelde nationaliteit en identiteit alsnog aannemelijk heeft gemaakt. De door verzoeker overgelegde brief van de Stichting "Humanistiek" van 19 januari 2007 kan niet worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 Awb. De voorzieningenrechter overweegt daartoe dat de brief van 19 januari 2007 ziet op de alghele situatie in Burundi en dat verzoeker nog altijd niet aannemelijk heeft gemaakt daar vandaan te komen. Met betrekking tot de door verzoeker overgelegde brief van de Stichting "Humanistiek" van januari 2007, overweegt de voorzieningenrechter dat de in die brief opgenomen verklaring dat verzoeker de Burundische nationaliteit bezit niet met documenten is onderbouwd dan wel op andere wijze nader is geconcretiseerd. Evenmin valt uit vorengenoemde brief af te leiden waar bedoelde verklaring, dat verzoeker de Burundische nationaliteit zou bezitten, op is gebaseerd. Ook deze brief kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden aangemerkt als een novum in vorenbedoelde zin. Voorts kent de voorzieningenrechter gewicht toe aan de omstandigheid dat verzoeker, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, niet alsnog de uitslag van de taalanalyse, die mede ten grondslag heeft gelegen aan de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag, met een contra-expertise heeft betwist. In dit verband verwijst hij naar de uitspraak van de ABRS van 2 augustus 2005, LJN: AU0791, 200503863/1, waarin de ABRS het volgende heeft geoordeeld: "nu de vreemdeling de juistheid van de taalanalyse niet met behulp van een contra-expertise in de besluitvormende fase heeft bestreden en van de deskundigheid van de taalanalist dient te worden uitgegaan, mocht verweerder de resultaten van de taalanalyse ten grondslag leggen aan zijn oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de gestelde identiteit en nationaliteit van de vreemdeling". De voorzieningenrechter ziet, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, in de door verzoeker overgelegde brieven van de Stichting "Humanistiek" onvoldoende concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid dan wel volledigheid van de uitgevoerde taalanalyse. Hetgeen verzoeker meer of anders heeft aangevoerd maakt naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet dat alsnog moet worden aangenomen dat verzoeker de Burundische nationaliteit bezit. Nu verzoeker ook in de onderhavige procedure niet alsnog aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Burundi kunnen de verwijzingen naar de situatie aldaar evenmin worden aangemerkt als nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.11. Met betrekking tot de medische situatie van verzoeker overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw 2000, worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde reden heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Op grond van de uitspraken van het EHRM van 2 mei 1997 (RV 1997/70) en van 6 februari 2001 (JV 2001/103) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan blijken de hiervoor genoemde uitspraken van het EHRM slechts sprake zijn als de vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

2.12. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de overgelegde brief van verzoekers gemachtigde van 26 april 2007, genoemd onder 3, en het medisch advies van 1 mei 2007, opgesteld door dr. J.R. Poelman, weliswaar nova bevatten, doch geen rechtens relevante nova. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat - zoals reeds is overwogen in

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

blad 6

rechtsoverweging 2.10 - in rechte is komen vast te staan dat de nationaliteit van verzoeker niet geloofwaardig is en dat om die reden evenmin het land van herkomst kan worden vastgesteld. Om die reden kan niet worden beoordeeld naar welk land verzoeker wordt uitgezet en kan, gelet op de door het EHRM ontwikkelde criteria, niet worden beoordeeld of de uitzetting van verzoeker in verband met zijn medische situatie een schending oplevert als bedoeld in artikel 3 EVRM. Gelet op het voorgaande komt de voorzieningenrechter niet (meer) toe aan het subsidiair door verweerder ingenomen standpunt en de in dat kader door verzoeker voorgedragen beroepsgronden.

2.13. Voor zover in voormelde brieven van de Stichting "Humanistiek" en de gemachtigde van verzoeker een beroep is gedaan op schrijnendheid op grond van niet asielgerelateerde feiten en omstandigheden, overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep buiten het bestek van de onderhavige procedure valt vanwege de strikte scheiding die de wetgever heeft beoogd aan te brengen tussen de reguliere en de asielprocedure.

2.14. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen.

2.15. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.16. Zoals reeds in rechtsoverweging 2.6 is aangegeven dient het verzoek om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb te worden afgewezen.

2.17. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 07/18774, Awb 07/18773

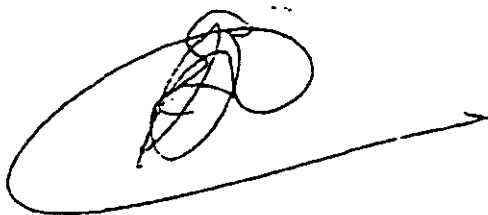
blad 7

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/18773, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/18774, af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 29 mei 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, tén of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 31 MEI 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Burundische nationaliteit
0404-23-0223

Dossiernr:

V-nr:

Procedurenr:

07/18773

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 JUN 2007	
ZAAKNR.	200703935
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

....., geboren op, van Burundische nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Leersum, aan de Hoogstraat no. 8 te 3956 NB Leersum, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R Kakes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 3 mei 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 3 mei 2007. Bij zijn uitspraak van 29 mei 2007, verzonden op 31 mei 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 29 mei 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 29 MEI 2007**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat voor zover in de brieven van Stichting Humanistiek en door de gemachtigde van appellant een beroep is gedaan op schrijnendheid, dat dit beroep buiten het bestek van de onderhavige procedure valt vanwege de strikte scheiding die de wetgever heeft beoogd aan te brengen tussen de reguliere- en de asielprocedure.

Als grief merkt appellant op dat hij middels de brieven van de Stichting Humanistiek en van zijn gemachtigde een beroep heeft gedaan op de inherente afwijkingsbevoegdheid van verweerder. Appellant heeft derhalve aan verweerder verzocht om aan hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen in afwijking van de geldende beleidsregels. Met andere woorden, appellant heeft aan verweerder verzocht om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen ondanks het ontbreken van nova. Appellant heeft dit beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid nog herhaald in de derde alinea van pagina 2 van zijn zienswijze d.d. 2 mei 2007. Volledigheidshalve legt appellant bijgaand in kopie de zienswijze d.d. 2 mei 2007 over (productie 2).

Appellant merkt op dat verweerder onvoldoende gemotiveerd heeft aangegeven waarom appellant niet in het bezit kan worden gesteld van een verblijfsvergunning op grond van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Verweerder heeft derhalve ten onrechte niet gemotiveerd waarom in casu er geen gebruik wordt gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Ook de Rechtbank heeft ten onrechte geen overweging gewijd aan het beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid van appellant. De Rechtbank had hoe dan ook een overweging van dit beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid moeten wijden aan de uitspraak. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM: appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 29 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 7 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
M. R. Kakes